

Egyetlen baráti pofon

— Milyen izgalmas lehet: egy éjszaka az R-csoport kocsiján — mondotta a minap régi ismerősöm, aki költséget és fáradtságot nem kímélve hajszolja fel még ma is a pengős Edgar Wallace könyveket.

Erre gondolk, miközben a „legenda” Wippon kocsin robogunk a Somogyi Béla-úton.

Kilenc órakor indultunk el az R-csoport kocsiján a főkapitányságról a mindennapos őrzőjáratra. Kocsink nagy ívben kanyarodik le a Rákóczi-útra, Budapest „viharsarkai” felé. A körút fényárban úszik, az eszpresszók terraszain sűrűn ülnek az emberek a kellemes tavaszi éjszakában.

Az egykori Népszínház-utcai „viharsarok” körül csak enyhe szellő lengedez. A viharnak nyoma sincs. A mellékutcák egy-egy vendéglőjéből kiszűrődő zeneszó közben felhangzik egy kurjantás, de egyéb semmi.

Tíz óra elmúlt. Kocsink hatalmas iramban száguld Zugló felé. A Rákóczi-úton gyérül a forgalom. A járókelők egy-egy pillantást vetnek az R-csoport kocsija után. A Sportcsarnok kávéház régi törzsvendégei elsodálkoznak, hogy milyen szolid hely lett az egykori késdobáló. Az asztalok körül ülők csendesen beszélgetnek. Pár percet töltünk itt. Aztán irány a Városliget.

Kocsink lassan gurul a városligeti sétányon. Éles reflektor pásztázza a bokrokat. A detektívek gyakorlott szemre egy eltörött rotorkormányt vesz észre az egyik bokor aljában. Ennél az egész bűnjel. Aztán úszik a reflektor: a padokon szerelmes párok üdögélnek.

Ejfélfelé jár az idő. A zuglói házak, villák csendesek. Az utcákön élesen hangzik egy-egy hazasiető lépteinek kopogása.

Ismét a Rákóczi-úton robogunk vissza és a még mindig forgalmas körúton a Nyugati felé. Itt vár bennünket az izgalom. Hatalmas pofon csattan el a Váci-út sarkán.

Aki kapta, magas, erőteljes férfi, aki adta, alacsonyabb és véznább nála. A detektívek leugrálnak a kocsiról és szétválasztják a dulakodókat. Kiderült, hogy a két férfi abban fogalott, hogy hány neoncső ragyog most a körúton. Már két órája rojja az utat a Nyugattól a Boráros-terig, közben befértek néhány kocsimába és a

Mindössze ez az R-csoport egy éjszakai mérlege

számolást mindig eltévesztik. Ezen vesztek össze.

— A „folyékony kenyeret” nem volt hajlandó beszámolni — panaszkodik a pofont adó férfi. — Hát hogy számoltam volna — válaszol társa —, mikor az a Népszínház-utcában van.

5 perc múltán békésen egymásba karolva ballagnak tovább.

A széles váciúton könnyedén halad a kocsink. A gyárak ablakai világítanak. Munkások kezüket magasra emelve integetnek tovarobogó kocsink után.

Félórán belül a város másik részében vagyunk. Már Pesterzsébeten, a Nagy Sándor-utcán a kertes házak között járunk. A dolgozók békés álmukat alusszák. A kertek alól egy kakas kukorékolva üdvözli a hajnalt.

— Ejfélfelé vagy az előtt is lefeküdhettél volna nyugodtan — mondja az R-csoport vezetője. Hónapok óta nincs említésreméltó eseménye az R-csoport éjszakai útjának.

Megvirradt, mire a Boráros-terre érünk. Az éjszaka dolgozói, zenészek, pincérek találkoznak a munkába siető villamoskalauzokkal. Az őrzőjáratnak vége. A békés tavaszi hajnalon lassan halad kocsink a főkapitányság felé.

(csapó)

Közp. nyomt. XX. cs. 23. sz.

(csapó):

Budapestre vonatkozó újságcikkek

Oszátlvozás

351.74

1949

Hely

Idő

Személy

Helyszám

(Oldal)

(Köt. v. fiz.)

(Idő)

(Hely)

Forrás:

Szerző:

Cím:

Wippon

1949 VI

Egyetlen baráti pofon - R-csoport éjszakai